

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 175/03-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. októbra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. I. H., bytom B., vo veci porušenia jeho základných práv a slobôd podľa čl. 19 ods. 1, čl. 20 ods. 1, čl. 36 písm. b), čl. 46 ods. 3, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II a Krajského súdu Bratislava a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. I. H. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. júla 2003 doručená sťažnosť JUDr. I. H., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie jeho základných práv a slobôd podľa čl. 19 ods. 1, čl. 20 ods. 1, čl. 36 písm. b), čl. 46 ods. 3, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a jeho práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupmi Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp.

zn. 10 C 163/97 a Krajského súdu Bratislava (ďalej aj „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Co 292/02.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti o. i. uviedol, že „Krajský súd v Bratislave v konaní o neplatnosti rozviazania pracovného pomeru a ďalších nárokov s tým spojených svojim právoplatným rozsudkom č. k. 12 Co 292/02-158 zo dňa 12. 3. 2003 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava II“ zo dňa 6. februára 2002, ktorým boli zamietnuté jeho návrhy.

Týmito rozhodnutiami boli podľa sťažovateľa porušené jeho základné práva zaručené v čl. 19 ods. 1, čl. 20 ods. 1, čl. 36 písm. b), čl. 46 ods. 3, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Sťažovateľ ďalej žiadal, aby ústavný súd uvedené rozhodnutia zrušil, a zároveň požiadal o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 25 000 Sk.

Keďže jeho podanie nespĺňalo všeobecné a osobitné náležitosti požadované § 20, § 50 a § 53 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), splnenie ktorých je predpokladom začatia konania pred ústavným súdom, ústavný súd ho výzvou z 12. septembra 2003 vyzval na odstránenie nedostatkov sťažnosti, a to konkrétne, aby k nej pripojil splnomocnenie na jeho zastupovanie v konaní advokátom alebo komerčným právnikom. Ďalej vo výzve ústavný súd sťažovateľovi rozpísal, čo musí obsahovať návrh na začatie konania pred ústavným súdom, čo je potrebné k návrhu pripojiť, požiadal ho, aby uviedol rozsah primeraného finančného zadosťučinenia a z akých dôvodov sa ho domáha, a zároveň bol upozornený na neprípustnosť návrhu v prípade nepreukázania, že vyčerpal opravné prostriedky alebo právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je oprávnený podľa osobitných predpisov [napr. Trestný zákon, zákon Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov].

Na základe tejto výzvy sťažovateľ 30. septembra 2003 ústavnému súdu doručil podanie označené ako „Výzva na odstránenie nedostatkov – odpoveď“, v ktorom uvádza, že jeho sťažnosť s priloženými dôkazmi obsahuje všetky náležitosti požadované zákonom a v prípade, že tak nie je, nech ústavný súd uvedie konkrétne nedostatky jeho sťažnosti.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ doposiaľ nepredložil ústavnému súdu splnomocnenie na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom advokátom alebo komerčným právnikom napriek tomu, že na odstránenie tohto nedostatku bol vyzvaný, pričom od povinného zastúpenia advokátom alebo komerčným právnikom nie je možné upustiť (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Sťažovateľ v stanovenej lehote napriek výzve ústavného súdu vo svojej sťažnosti neoznačil právoplatné rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, ktorým boli porušené jeho základné práva alebo slobody, s výnimkou rozhodnutia Krajského súdu Bratislava v úvodnej časti sťažnosti (§ 50 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde) a rovnako nepreukázal, či vyčerpal opravné prostriedky alebo právne prostriedky, ktoré mu na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje zákon, na použitie ktorých je oprávnený podľa osobitných predpisov (§ 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Z dôvodu, že sťažnosť sťažovateľa nespĺňa zákonom predpísané náležitosti, ústavný súd ju po predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. októbra 2003